

Uit de praktijk van... Lisette Duzong

Lisette Duzong betrokken met haar logopediepraktijk Zonnester een ruimte in de Castorflat in Alphen aan de Rijn. Dit is een bedrijvengebouw met een belangrijke maatschappelijke functie voor de buurt. De Castorflat is goed bereikbaar, toegankelijk voor minder validen, staat midden in een kinderrijke en multiculturele wijk met enkele scholen, peuterspeelzalen en kinderdagverblijven in de buurt.

Waarom heb je voor deze locatie gekozen?

Ik ben geboren en getogen op het multicultureel eiland Aruba. In deze setting voel ik mij het meest thuis. Ik wilde graag mijn eigen logopediepraktijk beginnen, maar de ruimte moest aan enkele wensen voldoen. Ik wilde mijn praktijk in een multiculturele wijk, vlakbij huis, toegankelijk voor iedereen, zowel voor minder valide als voor ouders met kindwagens, laagdrempelig en ik wilde zelf de indeling bepalen. Nadat ik mijn

de toekomst wil ik de diensten van de praktijk uitbreiden met een zorg waar in de wijk behoefte naar is.

Je wilt naast logopedie ook opvoedondersteuning bieden. Waar bestaat dat uit?

Als logopediste bied ik nu ook opvoedingsondersteuning. En dan gaat het vaak om uitdagingen zoals: mijn kind wil alleen maar televisie kijken, of mijn kind is heel onzeker; wat kan ik zelf doen? Dit zijn uitdagingen waar ouders dagelijks mee gecon-

doordat ik zelf kinderen heb, begrijp ik de uitdagingen die ouders tegenkomen. Vaak is het voor ouders fijn om te horen dat zij niet de enige ouders zijn waarbij het niet altijd even goed loopt. Het is fijn dat ze hun vragen en zorgen ergens kwijt kunnen en niet gelijk naar een grote instantie moeten voor vragen.

Zelf volg ik regelmatig cursussen/workshops over opvoeden bij Kom Erbij (ontwikkeld door JSO expertisecentrum). Opvoeden is leuk! Als jij jezelf leert kennen, dan weet je ook wie jouw kind is.

In de toekomst wil ik de praktijk uitbreiden met opvoedconsulten, zodat ouders met een complexere situatie ook gelijk geholpen kunnen worden. Hierdoor zijn de lijnen korter en kan het kind beter geholpen worden. Ouders met complexe situaties verwijz ik door naar instanties of andere praktijken.

De buurt staat bekend als kinderrijk en multicultureel. Wat betekent dit voor de vraag naar logopedie?

In deze wijk is er een grote vraag naar logopedie, vooral omdat er veel anderstalige kinderen in deze wijk wonen. De problematiek is ook heel divers van het aanleren van een 'r' tot selectief mutisme. Van verlegen kinderen tot kinderen met gedragsproblemen. Dat maakt het werken in deze wijk divers en uitdagend.

In deze nieuwe locatie zitten verschillende ondernemers met een maatschappelijke achtergrond. Wat verwacht je van de wisselwerking?

Ik denk dat het een leuke samenwerking wordt. Activeringscentrum Doen Ja organiseert verschillende activiteiten voor zowel mannen als vrouwen die in de bijstand zitten. Een ouder in een sociaal isolement bijvoorbeeld, kan ik doorverwijzen naar Doen Ja. Omgekeerd kan Doen Ja ook ouders doorverwijzen naar mij. Bij de ruilwinkel bijvoorbeeld kunnen gezinnen voor heel weinig leuke dingen halen voor hun kinderen.

Waarin onderscheid jij je wat betreft je visie op logopedische zorg?

Ik vind dat de logopedische zorg hedendaags meer inhoudt dan alleen de zorg om stem, spraak, taal en stotteren. De problematiek van de cliënten wordt steeds complexer. De kinderen die ik in de praktijk zie, in verband met een taal en/of spraakachterstand, hebben daarnaast ook sociaal-emotionele problemen. Met als gevolg vaak gedragsproblemen.

In het eerste gesprek zeg ik tegen ouders/cliënten dat de logopedische zorg ONZE zorg is. Dat betekent dat iedereen die betrokken is bij het kind verantwoordelijk is voor het welzijn en ontwikkeling van het kind.

Ouders zijn goede co-coaches als zij weten wat het probleem van hun kind is. Ik laat ouders, tenzij het

wensenlijst had opgeschreven, kwam ik deze locatie tegen die aan al mijn wensen en meer voldeed. Hier moest mijn praktijk komen! Deze locatie maakt de drempel voor logopedische hulp lager. Ik wist ook gelijk dat het niet alleen een logopediepraktijk zou worden. Ik wil een multidisciplinaire praktijk neerzetten. Waar mensen naast logopedische zorg ook voor ander zorg terecht kunnen. In

fronteerd worden. Opvoedingsondersteuning betekent voor mij ook ouders een hart onder de riem steken. Maar ook ouders een schouderklompje geven wanneer het goed gaat. Opvoedingsondersteuning betekent voor mij ouders helpen hun kinderen te begrijpen, door naar zich zelf te kijken. Dit is een eerste stap om het gedrag van een kind te veranderen.

een negatieve invloed heeft op het kind, er bij een onderzoek altijd bij zitten. Ouders kunnen gelijk zien wat hun kind al kan en waar het kind nog moeite mee heeft. Ouders wil ik het liefst ook aanwezig hebben bij de behandelingen. Naast meertalige logopedist (Nederlands, Engels, Spaans en Papiament), ben ik moeder van twee kinderen (drie en vijf jaar) en heb ik werkervaring als leerkracht in het speciaal basisonderwijs. De lo-

gopedische zorg bied ik vanuit deze diverse invalshoeken. Hierdoor kan ik ouders en kinderen beter begeleiden.

Naar verwachting wordt logopedie dit jaar direct toegankelijkheid. Ga je dit gebruiken in de manier waarop je je profileert naar cliënten?

Jazeker. Dit betekent dat wij als logopedisten een nog grotere groep kunnen bereiken, omdat de stap

voor het maken van een afspraak met de logopediste kleiner wordt. Door middel van promotiemateriaal van de NVLF wil ik niet alleen de cliënten, maar ook scholen, peuterspeelzalen, huisartsen, buurthuizen, et cetera, er op attenderen dat logopedische hulp vragen nu nog makkelijker is geworden. Mijn contacten met Doen Ja en Kom Erbij zal ik zeker inzetten om mijzelf te profileren..

Basisscholen in IJsselstein krijgen nieuw interactief voorleesprogramma voor kinderen van 4-5-6 jaar

Op woensdag 11 mei reikte wethouder Van Beukering boekenkoffers uit met daarin uitleenmateriaal waarmee ouders en verzorgers ook thuis de taalontwikkeling van hun kind op een plezierige en speelse manier kunnen stimuleren. Deze boekenkoffers zijn ontwikkeld door Marloes van Eck, Harriët Joore-Gerrits en Krista van Zelst, logopedisten van SBO/OPDC De Wenteltrap te IJsselstein. "De betrokkenheid van ouders bij de taalontwikkeling moet weer terugkomen. Het voorlezen van kinderen is daarbij onmisbaar, zoals mijn vader mij voorlas", memoreerde de wethouder.

Marloes van Eck, Harriët Joore-Gerrits en Krista van Zelst

In het speciaal basisonderwijs was er al langer behoefte aan uitleenmateriaal om de taalontwikkeling van kinderen thuis te stimuleren. Vanuit deze behoefte hebben de drie logopedisten van OPDC De Wenteltrap (uit IJsselstein) het programma 'Aan de praat met een boek' ontwikkeld. Dit is een interactief voorleesprogramma met taaldenkvragen voor kinderen van 4-5-6 jaar. Voor elke leeftijd is er een boekenkoffer met vier prentenboeken, bij elk boek een vragenkaart met taal-denkvragen, bijpassend spelmateriaal, een luisterboek, een handleiding voor ouders, een dvd met een voorbeeld hoe men interactief kan voorlezen en een reader voor de leerkracht/professional. Harriët Joore-Gerrits: "Het ontwikkelen ervan heeft een jaar gekost. We zijn klein begonnen en raakten steeds meer enthousiast. Ik ben blij met dit resultaat. Bij het samenstellen van de inhoud en het aanleggen van criteria hebben we de literatuur op dit gebied onderzocht."

Taal-denkvragen

Om de taalontwikkeling van het kind te stimuleren zijn er bij elk prentenboek taal-denkvragen op vier verschillende niveaus bedacht, naar een idee van Marion Blank (Denkstimulerende Gesprekmethodiek 1978). Deze methodiek leert kinderen op een hoger abstractieniveau te denken. Hierdoor kan het kind dat wat het meemaakt – waarnemingen en ervaringen – beter leren begrijpen en verwoorden. Het kind kan zo de wereld om zich heen structureren. De exclusiviteit van het programma ligt in het toepassen van deze taal-denkvragen. Het gesprek met de voorlezer staat centraal, je raakt samen op een natuurlijke manier 'Aan de praat met een boek'. "De boekenkoffers zijn ontwikkeld voor de ouders en de leerkrachten, maar is ook goed inzetbaar in de logopedische praktijk", zegt Joore-Gerrits. "Met de prentenboeken en de bijbehorende vragen kunnen ouders spelenderwijs en op stimulerende wijze taalachterstand tegengaan. Het is laagdrempelig, toegankelijk en goed inzetbaar."

Jan van Etten, directeur van SBO/OPDC De Wenteltrap is zichtbaar trots op de drie logopedisten. "Het programma ondersteunt ouders bij het voorlezen